

איך הפסיד המיליונר את חתימת קארטר בגלל 25 ל"י

אנשים

לאנשים הנכונים!

777
הברנדי
הלאומי
שהוא
בינלאומי.



ברמל לא מזרחי
סמליות לציבור העברי

■ בגין נשאל בעניין הרס האמריקאי התרגז וענה: "יש גבול, מר בליצר. למה שנקרא חליבה עיתונאית, אתה עוד פעם לוחץ ועוד פעם." או העיר לו דובר, דן פתיר, כי השואל אינו העיתונאי בליצר אלא עיתונאי אחר, בשם ג'יי קובסון. הגיב על כך בגין: "מה? ג'יי קובסון שאל? אבל לשניכם יש זקן. אחד מכם הוא ג'ינג'י. כל הג'ינג'ים פיקחים, ולכן מר בליצר הוא גם כתב של הג'רוסלס פוסט וגם כתב של על המישמר. אני קורא אותו באנגלית, וגם בעברית. כך אני לומד קצת עברית, או אנגלית."

■ כאשר עורך על המישמר

מר שאל, הגיב בגין: "עורך על המישמר? דווקא נראה כל כך אלגנטי. בכלל לא פרולי-טרי. עניבה כזאת. ממש עני-בה פאריסית. כל הכבוד, כל הכבוד!"

■ בעל חנות דגלים בתל-אביב, ישראל וייצמן, טוען שהוא יודע על היחסים הדיפלומטיים בין ישראל לבין מדינות אחרות לפני שהדיפלומטים עליהם מתפרסמות בעיתון. וייצמן, שייצר את הדגל הראשון לצה"ל בשנת 1948 מספר שהבעיות הגדולות ביותר התי-עוררו תמיד עם המדינות הר-אפריקאיות. לא רק שרובן נית-קו יחסיהן עם ישראל, אלא לעתים קרובות מדי ההחלף שם



ירדנה ארזי
המנחה של האירוויזיון התגלתה כתגלית של ממש וזכתה כבר למחרת המופע ב-שלל מברקים מכל רחבי העולם ובהם הצעות עבודה. בתמונה נראית ירדנה עם מי שבדרך עקיפה הביא לה את הזדמנות חייה, יזהר כהן, זמר, אבניבי" שזכה במקום הראשון, והביא את האירווי-זיון לארץ, כשהיא נחה באחת החזרות ומקבלת מכחן סיגריה.

השילטון ולקראת כל מהפכה כזו הזמין משרד החוץ דגל שונה. הפעם בעיקבות הסכם השלום קיבל וייצמן, שאין לו כל קשר משפחתי עם שר הי-ביטחון עזר וייצמן, את ההזמ-נות הגדולות ביותר לדגלים מצריים דווקא מקיבוצי השר-מרהצער.

■ חבר הכנסת עקיבא נר, חיבר שיר מיוחד עבור השלום. במסיבה בצוותא נקרא נר לבמה והצטרף בשירה ל-זמרת ציפי זרנקין. הוא שר את השיר שכתב לכבוד הדיון



אביבה מארכס

מי שהיתה המועמדת כמעט ווד-אית להנחיית האירוויזיון ורק ברגע האחרון הוחלפה בירדנה ארזי, באה עם החבר שלה לאחת החזרות כדי לראות איך ירדנה מופיעה, ו, "מה אני הפסדתי?" מארכס ישבה באולם ומדי פעם בפעם עברה להתבונן במקלט טלוויזיה שהיה מוצב ליד עמדת הפיקוח, כדי לראות איך ירדנה נראית על המסך. המסקנה של מארכס שנראתה באותו יום זוהרת במיוחד היתה: "ירדנה יוצאת מן הכלל, היה לטובת מי להפסיד."

הגדולים, כי התמונה לדעתו היתה קטנה מדי. באותה מכה-רה נימכרה חפיסת גפרורים מ-המטוס של קארטר עם חתימת ידה, בסכום של אלף לירות. אחד המתחרים עליה היה הר-קבלן אריה פילד, שהפסיד אותה בגלל 25 לירות.

על השלום בכנסת הללויה ל-שלום, והוכיח בפעם נוספת ל-קהל המאזינים שטוב שעזב את עולם הוימרה לטובת הפולי-טיקה.

■ בדינגוף-סנטר בתל-אביב נפתחה חנות ענקית ל-מוצרי-בית ומתנות. בעליה, גר לשם ואריה רצין, ערכו בפתיחה מכירה פומבית שכל הכנסותיה יועדו לאגודה ל-מילחמה בסרטן. בין המוצרים שנימכרו: חולצת טי בחתימתו של כוכב הכדורסל, אולס-פרי, שנימכרה באלף לירות, ועט של חברי הכנסת, אבא-אבן, שבו חתם על אחת הר-אמנות באו"ם. בעלי החנות רצו גם למכור תצלום משותף של מנחם בגין וג'ימי קאר-טר עם חתימותיהם, אך כאשר ניתן התצלום לדן פתיר, יועץ ראש-הממשלה לתיקשור-רת, הוא סרב להחתים את שני



עתיק ושברה אותו. (המיסגרת השבורה בתמונה המרכזית). קולק מיהר למקום, התבונן בכעס בנוק ואמר: "עכשיו כל הכוהנים צריכים להסתלק מכאן, אסור להם להיות ליד קברים." (התמונה מימין) אולם אחר-כך נרגע קולק והצלם הצליח לתפוס אותו כשהוא מנשק את האשה היפה ביותר במסיבת הקוקטייל, ירדנה ארזי (משמאל).

מדי קולק
ארח את כל המישלחות שבאו לכבוד האירווי-זיון במסיבת קוקטייל במוסיאון ישראל. לא כל הזמרים הצעירים ידעו איך להתנהג במוסיאון, מרביתם עישנו למרות הבקשות החוזרות ונישנות של הסדרנים שלא לעשן. במהלך המסיבה התיישבה אחת הזמרות על מיבנה זכוכית שחקף קבר